

OSVRT NA KNJIGU GORDANE VERICE MIĆUNOVIĆ "VIZIJE I SNOVI: A POSLE ĆE DOĆI RUSO JEREMIJA" (NOVA POETIKA, 2012)

Gordanu Vericu Mićunović poznajem tek nešto više od godinu dana, a sudbina je htela da se u tom kratkom periodu upoznam sa njenim neobičnim *anticipativnim* sposobnostima u *vizijama* i *snovima*, o kojima se odvažila da napiše knjigu „*Vizije i snovi: A posle će doći Ruso Jeremija*“, koja osim brojnih intrigantnih introspektivnih iskustava nudi i obilje citiranih literaturnih izvora. Kao prva asocijacija, nameće se pitanje iz kojeg izvora dolaze njene neobične anticipativne sposobnosti, a kao druga asocijacija, da li se anticipirani događaji mogu menjati i kako? U ovom osvrtu, kao istraživač koji se već više od dve decenije bavi teorijskim biofizičkim modeliranjem izmenjenih i prelaznih stanja svesti, pokušaću da osvetlim oba ova suptilna pitanja.

Fenomen *svesti* je jedan od najstarijih naučnih problema, koji je zaokupljao čoveka još u antičko doba, i to kako u civilizacijama Istoka tako i Zapada – ali je zbog složenosti problema i naučno-metodoloških teškoća ostao nedovoljno osvetljen. Krajem 20. veka proučavanje fenomena svesti kao najkompleksnije moždane funkcije dobija novi impuls – i procenjuje se da svest spada u jedan od najznačajnijih naučnih problema, zbog neuporedivih psiho-bio-medicinskih, naučno-tehničkih i filozofsko-religijskih implikacija (poput odgovora na tri ključna Kantova pitanja – postoji li Bog, ima li života posle smrti, postoji li slobodna volja – koji će po svoj prilici biti pozitivni).

Čitaocima zainteresovanim za fenomenologiju svesti toplo preporučujem knjigu Majkla Talbota, *Holografski univerzum*, koja obiluje mnogim dokumentovanim misterioznim fenomenima iz *izmenjenih stanja svesti* (uključujući *anticipativne vizije* i *lucidne snove*). Talbot (i sam ekstrasens) u ovoj knjizi ukazuje da bi *Univerzum* mogao biti *džinovski kvantni hologram*, vrsta *konstrukta uma na granici subjekat / objekat* – relativizirajući pitanje *da li objektivna stvarnost postoji ili fluktuiru između implicitnog (kvantno-holografskog) i eksplicitnog (klasično-redukovanog) poretku!*? Ovo gledište je blisko iskustvima mnogih *šamanističkih tribalnih tradicija*, koje smatraju da pravu (kvantno-holografsku!) stvarnost predstavljaju snovi, a da je (klasično-redukovano!) budno stanje laž / privid (*maja*, kako se ističe u *tradicijama Istoka*).

Pomenuo bih i da su naši rezultati dali značajne doprinose biofizičkom razumevanju *kvantno-holografске* prirode akupunkturnog sistema i njegove veze sa svešću, lokalnim i globalnim biofizičkim granicama kvantno-holografске psihosomatike, elektroencefalografskim korelatima različitih izmenjenih i prelaznih stanja svesti, i ulozu prelaznih stanja svesti u njihovim interakcijama sa kvantnomehaničkim i makroskopskim okruženjem. Posebno bih istakao *prelazna stanja svesti*, prvi put teorijski predskazana mojim kvantno-holografskim / kvantno-gravitacionim modelom izmenjenih i prelaznih stanja svesti, koja bi mogla biti biofizička osnova (pored ostalih transpersonalnih komunikacija) *anticipacije* u intuiciji, prekogniciji i dubokim kreativnim uvidima.

Moram da istaknem da sam se i sam često suočavao sa unutrašnjom realnošću anticipativnih *lucidnih snova* (i sagledavanjem interpretacije njihove višeslojne simbolike iz ličnog, porodičnog i kolektivnog nesvesnog), uz potonje empirijske uvide da se neprijatne anticipacije i aktuelni konflikti, kao i iskušenja bilo mentalnih bilo aktuelizovanih uzvratanja, mogu reprogramirati *milosrdnom molitvom* za one koji su u njih uključeni (što je i fundamentalna hrišćanska spoznaja). Osim *isceliteljskog efekta*, po pravilu se tada dobija i asocijativno povezana *kognitivna informacija* sa kvantno-holografskog nivoa kolektivne svesti, koja kao *emocionalno-obojena* ima *dovoljan intenzitet* da preskoči pragovni nivo nervnog sistema, gde se kao klasično-redukovana informacija *simbolički kodira* u formi *lucidnih snova*.

Pri tome, neophodno je *zapamtiti i analizirati lucidne snove* neposredno po buđenju, jer se inače zaboravljaju i potiskuju u podsvest, a problem za sebe je sama *simbolika lucidnih snova*, koja je po pravilu višeslojna i odnosi se na *lično, porodično* i *kolektivno* nesvesno. Posebno ističem da su simbolika i sadržaji *snova bliskih osoba* često *zajednički kodirani*, što i nije novo otkriće, jer iskustva mnogih *šamanističkih tribalnih tradicija* ukazuju da su snovi *grupne poruke* za čitavo pleme, a da su lucidni snevači *komunikacioni kanal* za poruke sa nivoa kolektivne svesti.

Sve pomenute introspektivne spoznaje bile su neposredno inspirisane i mojim teorijskim predviđanjima uloge prelaznih stanja svesti u *transpersonalnim komunikacijama*, pa sam tako empirijski otkrio mogućnost najlakše *kontrole prelaznih stanja svesti ulaska u san*, sa *mentalnim adresiranjem* na

metu transpersonalne komunikacije, koja se izgleda odigrava kvantno-gravitacionim *tuneliranjem svesti* u visoko-neineracionalnim prelaznim stanjima svesti (tzv. *astralne projekcije* u ezoterijskoj praksi, bez prostorno-vremenskih barijera). Takva stanja su posebno pogodna, i zbog neophodnosti da se ovako transpersonalno dobijena ekstra-senzorna informacija potom pri buđenju pojača do nivoa budne svesti, jer se mozgu odgovarajućim mentalnim adresiranjem pred spavanje *definiše prioritet* za pojačavanje pri buđenju upravo mentalno asocijativno povezanih transpersonalno-dobijenih ekstra-senzornih informacija.

To se spontano veoma retko dešava u budnom stanju zbog velike konkurencije mnoštva senzornih informacija iz bliskog okruženja, koje iz biološki-adaptivnih razloga po pravilu dobijaju podsvesni prioritet moždanih selektivno-pojačavačkih mehanizama, u odnosu na nesvesno razmenjivane ekstra-senzorne informacije sa daljim okruženjem znatno ispod praga svesti. Naravno, postoje i izuzeci, kakvi su *ekstrasensi* (koji kontrolisano *pojačavaju* razmenjivane *ekstra-senzorne informacije*), ili vrlo *kreativne osobe* poput Mocarta (koji uopšte nije komponovao već je svoju muziku *direktno primao* iz „Božanskog izvora“ i jedino je imao problem da ih zapiše) ili Tesle (koji je otkrića svojih aparata dobijao u *vizijama* u budnom meditativnom stanju u dinamičkoj formi *ejdetskih slika*, smatrajući da i naučne i umetničke ideje dolaze iz zajedničkog kosmičkog kreativnog izvora, što budi asocijacije na Platonov svet ideja).

Tako se čini da su povezane-sa-poljem *kolektivna* i *individualna svest* samo različiti hijerarhijski nivoi *kosmičkog kvantnog holograma* (što asocira i na hinduistički odnos Braman (Božanska svest) / Atman (Individualna svest), kao celine i dela u kome je sadržana informacija o celini). Pomenuta kvantno-holografška slika implicira i da kvantno-holografški hijerarhijski delovi nose informaciju o celini, omogućujući suptilnu kvantno-informacionu fraktalnu spregu između različitih hijerarhijskih nivoa u Prirodi.

Želim autoru puno sreće u promovisanju svojih anticipativno-spiritualnih poruka kojima obiluje ova duhovno inspirativna knjiga. Ona anticipira i potrebu *velike sinteze* dva modusa spoznaje, *racionalno-naučnog* (klasično-redukovanog, u normalnim stanjima svesti) i *kreativno-religijskog* (kvantno-koherentnog, u izmenjenim i prelaznim stanjima svesti) u okvirima nove *kvantno-holografške holističke paradigme* – gde *uloga pojedinca* postaje nezamenljiva zbog uticaja i brige za kolektivno mentalno okruženje, što je svakako *fundamentalno pitanje* i mentalne higijene i građanske pristojnosti, odnosno i duhovnog i građanskog morala.

Prof. dr Dejan Raković
www.dejanrakovicfund.org

Из предговора

Књига која је у вашим рукама је до краја прожета интроспекцијом која има за циљ да читаоцу да увид у *sui generis* (посебна сазнања) која су од изузетног значаја за човеков, Богом дан, живот. Основна тема књиге је одувек присутан феномен визија и снова тумачењем којих долазимо до сазнања да нисмо изоловани, да смо ми као људи активни учесници у интеракцији са Универзумом, са Богом. Све значајно је једноставно. Зашто тежимо сложеном?

Многима од нас визије нису стране. Иако је број оних који их не доживљавају много већи, ипак се може рећи да је феномен визија одувек присутан. Они који живе аскетским животом много чешће доживљавају визије. Претпостављам да је тако, с једне стране, из разлога што су поштеђени свакодневног утицаја многобројних спољних фактора и, са друге стране, они живе са молитвом која може, а не мора, да буде узрок појаве визија.

Упознавајући се донекле, кроз своја искуства, са невероватним резултатима које пружа искрена и из душе изречена молитва, у мени се јавља жеља за ширим сазнањима. Бавећи се литературом на ту тему срећем се са теоријом квантне физике која потврђује снагу молитве, тако да они, којима вера није блиска а наука јесте, путем науке могу да сагледају значај практиковања молитве. Истина и љубав, које хришћанска вера вековима проповеда, откриће вам многе тајне.

Изношењем свог искуства покушаћу да вам приближим ту врсту феномена - стања организма која претходе појави визија и стања организма током трајања визија, да укажем на значај придавања пажње ономе на шта визије указују, и на крају суочавање са оним што уследи, самим догађајем. Неке од тих визија су општег, глобалног карактера. Самим тим осећам неку врсту обавезе да их саопштим. Сигурно ми није дато да их видим и сачувам само за себе.

На темељу свог искуства ћу изнети уочену разлику између ове врсте феномена код здравих особа и халуцинација психогених болесника, уочену током низа година, а које често многи тумаче као визије.

Књига може да окупира пажњу обичних читалаца, исто тако да понуди, можда, параметар више у истраживањима студентима психологије, физике, теологије, животне, односно, грађанске филозофије, затим, нарочито онима чија интересовања и данас заокупља метафизика, јер, свакако, много тога и даље ће остати под мистичним велом.

На крају, многе визије и снови, односно симболи и подаци који их карактеришу, могу да се припишу меморији, али, визије са којима ћете се у овом раду срести ни у ком случају не могу да се припишу когнитивном коду, што ће бити и ваш закључак.

Аутор

Из осврта на књигу

Гордану Верицу Мићуновић познајем тек нешто више од годину дана, а судбина је хтела да се у том кратком периоду упознам са њеним необичним *антиципативним* способностима у визијама и сновима, о којима се одважила да напише књигу: *А после ће доћи Русо Јеремија: Визије и снови*, која осим бројних интригантних интроспективних искустава нуди и обиље цитираних литературних извора...

Морам да истакнем да сам се и сам често суочавао са унутрашњом реалношћу антиципативних *луцидних снова* (и сагледавањем интерпретације њихове вишеслојне симболике из личног, породичног и колективног несвесног), уз потоње емпиријске увиде да се непријатне антиципације и актуелни конфликти, као и искушења било менталних било актуелизованих узвраћања могу репрограмирати *милосрдном молитвом* за оне који су у њих укључени (што је и фундаментална хришћанска спознаја). Осим *исцелитељског ефекта*, по правилу се тада добија и асоцијативно повезана *когнитивна информација* са квантно-холографског нивоа колективне свести, која као *емоционално-обојена* има *довољан интензитет* да прескочи праговни ниво нервног система, где се као класично-редукована информација *симболички кодира* у форми *луцидних снова*...

Тако се чини да су повезане-са-пољем *колективна* и *индивидуална свест* само различити хијерархијски нивои *космичког квантног холограма* (што асоцира и на хиндуистички однос Браман (Божанска свест) / Атман (Индивидуална свест), као целине и дела у коме је садржана информација о целини). Поменута квантно-холографска слика имплицира и да квантно-холографски хијерархијски делови носе информације о целини, омогућујући суптилну квантно-информациону *фракталну спрегу* између различитих хијерархијских нивоа у Природи.

Желим аутору пуно среће у промовисању својих антиципативно-спиритуалних порука којима обилује ова духовно инспиративна књига. Она антиципира и потребу *велике синтезе* два модуса спознаје, *рационално-научног* (класично-редукованог, у нормалним стањима свести) и *креативно-религијског* (квантно-кохерентног, у измењеним и прелазним стањима свести) у оквирима нове *квантно-холографске холистичке парадигме* – где *улога појединца* постаје незаменљива због утицаја и бриге за колективно ментално окружење, што је свакако *фундаментално питање* и менталне хигијене и грађанске пристојности, односно и духовног и грађанског морала.

Проф. др Дејан Раковић